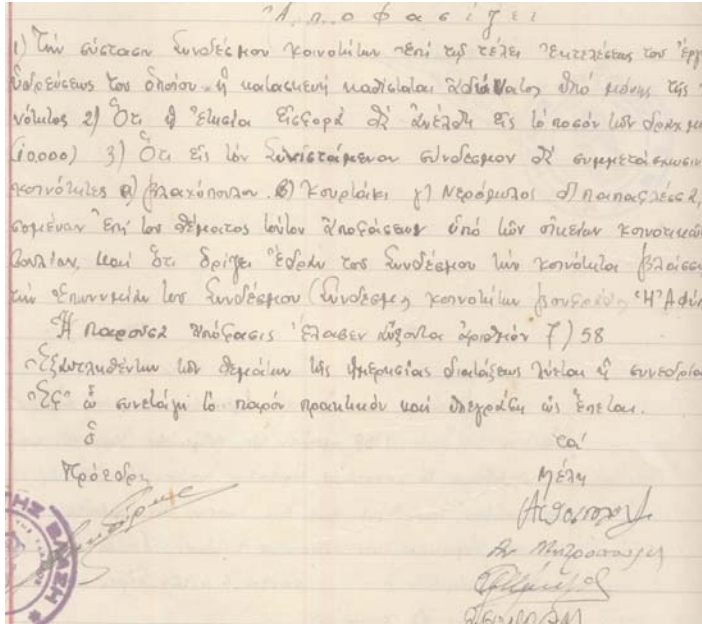

Σύσταση συνδέσμου ύδρευσης

Την 30η Απριλίου 1958 συνεδρίασε το κοινοτικό συμβούλιο Βλάση αποτελούμενο από τους: Δημήτριο Αλ. Κακούρη (πρόεδρο), Αντώνιο Ι. Τσάκαλη, Ευστάθιο Γ. Αποστολόπουλο, Κωνσταντίνο Κ. Μαρινόπουλο και Αναστάσιο Ν. Μητρόπουλο και εκτίμησε ότι υπήρχε ανάγκη να συσταθεί σύνδεσμος κοινοτήτων με στόχο την κατασκευή έργου ύδρευσης που θα εξυπηρετούσε τις ανάγκες των κατοίκων των χωριών: Βλαχόπουλου, Κουρτακίου, Νερομούλου, Βλάση και Παπαφλέσσα. Η ετήσια εισφορά στο σύνδεσμο καθορίστηκε στις 10.000 δραχμές.

Ο τέως και η νυν!!!

Ο τέως πρόεδρος του συλλόγου των Βλασιών Παναγιώτης Αποστολόπουλος και η νυν πρόεδρος του συλλόγου Γιώτα Μαρινόπουλου ήταν στα μέσα και στα έξω στην ετήσια εκδήλωση του συλλόγου. Κουράστηκαν αλλά και δικαιώθηκαν αφού άπαντες έμειναν ευχαριστημένοι και είχαν έναν καλό λόγο να τους πούνε. Μπράβο παιδιά και του χρόνου με μεγαλύτερη επιτυχία.

Λήστεψαν 43χρονη στο Πεταλίδι

Ούτε αρχή, ούτε τέλος έχουν οι κλοπές, οι διαρρήξεις και οι ληστείες στην περιοχή μας. Η μη αστυνόμευση έχει αποθρασύνει τους παραβάτες. Στις 8 Φεβρουαρίου 2010 το βράδυ ένας νεαρός 17 χρονών που στη συνέχεια αποδείχθηκε ότι ήταν από τους Γαργαλιάνους πλησίασε πεζός μια 43χρονη γυναίκα που περπατούσε στο Πεταλίδι και της άρπαξε την τσάντα, αφού προηγήθηκε πάλη μεταξύ τους. Η τσάντα περιείχε 200 ευρώ και προσωπικά αντικείμενα της γυναίκας. Στις 10 Φεβρουαρίου 2010 ο νεαρός, γνωστός στην αστυνομία από τη γενικότερη δράση του, αναγνωρίστηκε από τη 43χρονη στο Αστυνομικό Τμήμα Πεταλιδίου. Όμως, δε συνελήφθη καθώς είχε παρέλθει το αυτόφωρο. Ο νεαρός εντοπίστηκε μετά από συνεργασία των αστυνομικών του Πεταλιδίου και των Γαργαλιάνων και σε βάρος του σχηματίστηκε δικογραφία και στάλθηκε στις δικαστικές αρχές.

Μια ακόμη κλοπή στο Βλάση

Κάθε λίγο και λιγάκι έχουμε και μια διάρρηξη και κλοπή στο χωριό Βλάση, φαινόμενο που συναντάμε και σε όλα τα Βουφραδοχώρια. Στις 16 Ιανουαρίου 2010 άγνωστοι έσπασαν την μπαλκονόπετρα στο σπίτι του Δημητρίου Κακούρη του Κωνσταντίνου, που βρίσκεται στην είσοδο του χωριού πάνω στο δρόμο που έρχεται από το Κουρτάκι, και έκλεψαν 1700 ευρώ. Οι λίγοι κάτοικοι του χωριού βρίσκονται σε απόγνωση και απειλούν αν δε ληφθούν μέτρα από τις αστυνομικές δυνάμεις να πάρουν το νόμο στα χέρια τους.

ΤΟ ΒΛΑΣΗ

Προξενητές και Συνοικέσια-Χαρές και Γλέντια

Βασίλης Σιαρκούλας:

Βετεράνος Προξενητής! Ακόμα και στραβοί, χωλοί και σακάτηδες βολεύτηκαν και ζευγαρώθηκαν από τις προσπάθειες του.

«Ο μακαρίτης ο Βασίλης ο Σιαρκούλας από το Χαλβάτσου και ο μακαρίτης ο Λυκούργος (από το Κοντογόβι), ήταν οι βετεράνοι στην οικογένεια των προξενητών. Κοντά τους έφερναν και ο Χαλικοβαγγέλης από τη Βούταινα και η Βεργοκατερίνη. Ζευγάρωσαν εκατοντάδες νέους και νέες της εποχής τους. Το παρουσιαστικό τους και η πειστικότητά τους ήταν ακαταμάχητα όπλα επιτυχίας. Τα ονόματά τους αποτελούσαν εγγύηση για το νέο ζευγάρι. Ακόμα και στραβοί, χωλοί και σακάτηδες βολεύτηκαν και ζευγαρώθηκαν από τις προσπάθειές τους. Ωστόσο, δεν ξέρω αν τους μακαρίζουν ή τους αναθεματίζουν. Τα συνοικέσιά τους πάντως παραμένουν ακατάλυτα.

Ακούστε τον: «Νίκο μου, πρέπει να το πάρεις αυτό το κορίτσι. Είναι ό,τι χρειάζεται το δικό σου το σπίτι. Είναι νοικοκυρά. Τα χέρια της, γράφουνε. Τα είδη της, αληθινή νεράιδα. Μάτια δε σηκώνει να σε τηράξει. Κάθε Κυριακή στην εκκλησιά της. Δεν κουκουσουρεύει στις γειτονιές, δε λέει ψέματα και δεν θα σ' αντιμιλήσει ποτέ. Θα σεβαστεί τους γονείς σου και το σπίτι σου. Άκου που σου λέου γω. Τέτοια γυναίκα δεν θα βρεις. Κάθε μέρα της έρχονται προξενιά. Σκιαζουμε μην ξυπνήσεις κανιά ημέρα και τρίβεις τα μάτια σου. Αυτό το κορίτσι είναι σχέτο μάλαμα. Χωράφια, προίκα, προικιά, όλα τα 'χει. Οι γονείς της μοναχοκόρη την έχουνε. Όλο το βιος τους σ'

αυτήν θα το δώσουν. Πόσο θα ζήσουν οι γέροι; Ταχιά, συ θα μπεις στο σπίτι τους. Άνοιξε τα μάτια σου να ζήσεις. Να μείνεις εδώ και να μην ξενοδουλεύεις στα καμποχώρια. Είναι και πολύ μικρή. Τα 'χει δεν τα 'χει τα είκοσι δύο. Είναι ό,τι πρέπει για σένα. Τώρα είναι ο καιρός σου, Νίκο μου. Τι θα κάτσεις ν' ασπρίσουν τα μαλλιά σου σαν τον Κωνσταντή τον Ντίβα στη Βούταινα; Τότε, έρμε μου, δεν θα σε τηράει καμιά! Κανιά μισότριβη θα σου φορτώσουνε και θα βαρείς το κεφάλι σου. Κάθε πράμα στον καιρό του. Μην ξύνεις το κεφάλι σου. Για τήρα με εδώ. Εγώ σένα έχω συγγενή. Θα μου ειπείς μακρινός. Ναι, μακρινός. Αλλά είμαστε το ίδιο σόι. Εκείνη τι την έχω; Τίποτα. Τώρα θα μου ειπείς ότι κρατάει λίγο το πόδι της

(κουτσαίνει). Και που θα τα βρούμε ούλα, Νίκο μου; Κάτι θε να 'χει ο άντρωπος. Μην τηράς αυτό. Τα άλλα να τηράς. Φερσίματα και τέτοια κάλλη δεν έχει άλλη 'δω μέσα στο χωριό. Ούτε σ' ούλα τα Κοντοβούνια να ψάξεις δεν βρίσκεις σαν αυτή». Αυτά κι άλλα πολλά ο βετεράνος, ώσπου να καταφέρει το Νίκο να λυγίσει λίγο. Άμα το πετύχει, γυρίζει αλλιώς το βιολί. Και ύστερα αλλιώς, ώσπου να φθάσει στον «Ησαΐα χόρευε». Αν όμως παρουσιαστεί αντίδραση από την πλευρά του κοριτσιού, τότε αναλαμβάνει δουλειά η προξενήτρα. Φροντίζει και το ξεμοναχιάζει, αρχίζει ψιλοκουβέντα και άμα φτάσει στο ψητό δε σταματάει: «Τι λες για το Νίκο, χαϊδωνιά μου; Χρυσό παιδί, δουλευταράς, λεβέντης, άξιος, χρυσοχέρης, έξυπνος και 'κονόμος. Γλεντζές και ανοιχτόκαρδος, γαλαντόμος και σοβαρός. Πονάει για το σπίτι, για τα χωράφια, για τα ζωντανά. Στα νιτερέσια του με τους χωριάτες, πάνω από καλός. Δεν φουμάρει, δεν ξενυχτάει, δεν χαρτοπαίζει, δεν πάει στις παλιοβρώμες. Τηράει το σπίτι του, τη δουλειά του και δεν ασχολιέται με το τι κάνει ο ένας κι ο άλλος. Τετοιανούς ανθρώπους δεν βρίσκεις σήμερα, χαϊδωνιά μου... Χάλασε η πλάση. Άκουσε μένα τι σου λέω και δεν θα χάσεις. Θα είναι καλότυχη αυτή που θα πάρει τον Νίκο...». (Από το βιβλίο του Πάνου Κοσμοπούλου «Μεσσηνιακή Παράδοση Βίου»).

Από το φωτογραφικό σεντούκι

Ήταν το έτος 1959 λίγο πριν αρχίσει η μεγάλη μετανάστευση. Ο Γιάννης Κωτσόβολος του Δημητρίου και η Μάρθα Κωτσόβολου του Γεωργίου κρατώντας στα χέρια τους τον Τάσο Αποστολόπουλο του Νικολάου φωτογραφίζονται στο στενάκι ανάμεσα στα σπίτια του Παναγιώτη Κωτσόβολου και του Στάθη Παπαδόπουλου στο Βλάση. Οι φωτογραφίες της εποχής εκείνης έχουν τη δικιά τους σημασία και όχι μόνο για τους απεικονίζοντες σε αυτές. Ο πρωτομάστορας Χρίστος Μπόκολας

Ο πρωτομάστορας Χρίστος Μπόκολας

Ο Χρίστος ο Μπόκολας, πρωτομάστορας στις σκεπές των σπιτιών. Είχε φτιάξει τις σκεπές των σπιτιών πολλών χωριών. Ο μακαρίτης ήθελε πάντοτε να του πηγαίνει η νοικοκυρά τον καφέ με το μπρίκι. Πάντοτε το μπρίκι έπιανε περισσότερο από το φλιτζάνι και ήταν κερδισμένος. Μια μέρα ο Φουσιάνης, τάχα πως δεν ήξερε, τον πήγε με το φλιτζάνι. Τα μαστορόπουλου του θύμισαν:

-Μπάρμπα-Κώστα, τ' αλησμόνησες; Ο μάστορας τον καφέ θέλει να του τον πηγαίνουν με το μπρίκι

-Καλά, ρε παιδιά, είπε. Αύριο δεν ήξερα.

Την άλλη μέρα του πήγε τον καφέ στο μπρίκι και του βάζει επίτηδες μισόν καφέ. Ο Μπόκολας τον αδειάζει στο φλιτζάνι του, τηράει, ούτε στη μέση. Όλοι ξεκαρδίστηκαν στα γέλια. Ο Μπόκολας τον ήπιε εντελώς αμίλητος. Ας περάσει έτσι, σκέφτηκε. Τι, όλοι θα φκιάναν μπρικιάκια μικρά επίτηδες; Ας ζημιώθηκε και μια φορά από τον Φουσιάνη. (Από το βιβλίο του Πάνου Κοσμοπούλου «Μεσσηνιακή Παράδοση Βίου»).